

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 578/2022-22

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej a zo sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátskou kanceláriou LAWCORP, s. r. o., Štúrova 11, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Ján Vajda, proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 23 CoPr 1/2022-221 z 9. augusta 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 21. novembra 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) č. k. 23 CoPr 1/2022-221 z 9. augusta 2022 (ďalej len „rozsudok odvolacieho súdu“), ktorý navrhuje zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiada priznať náhradu trov konania.

2. Z predloženej ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva nasledujúci skutkový stav.

2.1. Sťažovateľka bola žalovaná v konaní o náhradu mzdy a o náhradu za dovolenku s príslušenstvom, kde žalobcom bola [REDAKOVANÉ]. Konanie bolo vedené na Okresnom súde Poprad (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 19 Cpr 1/2021. Okresný súd v označenej veci rozhodol rozsudkom z 11. marca 2022 (ďalej len „rozsudok súdu prvej inštancie“), ktorým sťažovateľke uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1 999,82 eur s tam identifikovaným príslušenstvom (výrok I). V prevyšujúcej časti žalobou uplatnený nárok na úroky z meškania zamietol (výrok II.) a žalobkyni priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok III.). Okresný súd po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že okamžité skončenie pracovného pomeru

žalobkyne zo strany sťažovateľky je nulitným právnym úkonom (bod 40), preto nárok žalobkyne spočívajúci v náhrade mzdy za výpovednú dobu dvoch mesiacov a nárok na náhradu za dovolenku v rozsahu 17,5 dňa posúdil ako dôvodný (bod 47).

2.2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala sťažovateľka odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd napadnutým rozsudkom tak, že potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I a III, odvolanie proti výroku II. rozsudku odmietol a žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

II.

Argumentácia sťažovateľky

3. Podľa názoru sťažovateľky mal odvolací súd sťažnosťou napadnutým rozsudkom porušiť jej označené práva z dôvodov uvedených v sťažnosti. Rozsudok odvolacieho súdu považuje sťažovateľka za nespravodlivý a arbitrárny. K otázke prípustnosti svojej ústavnej sťažnosti a k vyčerpaniu dostupných opravných prostriedkov sa v sťažnosti nevyjadřila.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

7. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc... d) ktorý je neprípustný.

8. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti zamlčala skutočnosť, že proti napadnutému rozsudku odvolacieho súdu podala 22. novembra 2022 dovolanie. Túto skutočnosť ústavný súd zistil v súčinnosti s okresným súdom, ktorý zároveň uviedol, že dovolanie ešte nebolo ani len predložené dovolaciemu súdu na rozhodnutie.

9. Z princípu subsidiarity ako jedného zo základných pojmových znakov právomoci ústavného súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ochranu pred ústavným súdom nemožno využiť súčasne alebo pred inými prostriedkami nápravy, ktoré má sťažovateľ k dispozícii, ale že sťažnosť je prípustná iba vtedy, ak napriek vyčerpaniu všetkých prípustných právnych možností nápravy naďalej dochádza k porušovaniu základných práv alebo slobôd sťažovateľa (m. m. IV. ÚS 21/02).

10. Súčasťou doterajšej judikatúry ústavného súdu je aj právny názor, podľa ktorého vyčerpanie všetkých opravných prostriedkov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných právnych predpisov, neznamená samotné podanie oprávnenou osobou, ale až rozhodnutie o ňom príslušným orgánom (IV. ÚS 177/05).

11. Z § 55 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

12. Zistená skutočnosť podania dovolania proti napadnutému rozsudku odvolacieho súdu, o ktorom v čase rozhodovania ústavného súdu nie je rozhodnuté, vzhľadom na princíp subsidiarity vyplývajúci z čl. 127 ods. 1 ústavy vylučuje právomoc ústavného súdu meritórne konať a rozhodovať o uplatnených námietkach porušenia označených práv. Sťažnosť musela byť preto odmietnutá pre jej predčasnosť, pretože o ochrane označených práv, ktorých porušenie namieta, bude vo vzťahu ku krajskému súdu rozhodovať dovolací súd.

13. Vzhľadom na tieto skutočnosti sa ústavný súd podanou sťažnosťou smerujúcou proti rozsudku krajského súdu meritórne nezaoberal, ale ju odmietol ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

14. Keďže došlo k odmietnutiu sťažnosti ako celku, ústavný súd sa nezaoberal ďalšími návrhmi sťažovateľky, pretože tieto sú viazané na to, že ústavný súd sťažnosti vyhovie.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. decembra 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu